

Univerzita Karlova v Praze, Pedagogická fakulta, Katedra výtvarné výchovy

Posudek oponenta bakalářské práce

Doc. ak.mal. Jiří Kornatovský

Autorka práce: **Mgr. Pavlína Kordová**

Název práce: **Krajina Těla**

3.ročník, Specializace v pedagogice

Krajina těla je v posledních letech oblíbeným tématem. Pro svou častou frekvenci v umělecké a pedagogické praxi se však v tomto tématu skrývá nebezpečí banality a velkých formálních zjednodušení. Obzvláště pokud se jako výstupní forma užije médium fotografie.

S určitými obavami jsem proto přistupoval i k bakalářské práci Pavlíny Kordové.

Naštěstí studentka postupovala velmi zodpovědně a částečně se tak vyhnula zmíněným zjednodušením. Příznivě lze ocenit strukturovanost teoretické části, v níž uvádí řadu příkladů a ukázek v historické posloupnosti a nebo ve významové rovině. Hledá odlišnosti a kvalitativní proměny a mapuje v širokém záběru své téma, které se snaží uvést v kulturních souvislostech. Je patrná snaha dostat se k podstatě a k vytvoření systému. Její exkurz za krajinou je nápaditý zejména v částech klasických období Krajina a lidská existence(str.11) a Intimita krajiny(str.16),- jen působí trochu zvláště některé slovní obraty např...“Pokud kubisté otáčeli krajinou, surrealisté ji rozzipovali...” (str.19) ...o ztrátě domovění... (str.26). Výtvarná reflexe tématu ve vlastní praktické části je odvážným experimentem, z něhož je patrné velké úsilí a snaha přesvědčit. Nevím však, zda reprodukované fotografie jsou takto barevným, cíleným, uměleckým záměrem, nebo se jedná o nekvalitní tisk? V každém případě je jejich červenohnědý expresivní účinek předimenzován a vytváří tak paradoxně opačný účinek, než o jaký studentce patrně šlo. Zvláště pokud jde o intimitu těla s agresivními zásahy barvivem. Nepřímo se mi tak vybavuje úvaha kunsthistorika Jiřího Zemánka, který takovouto práci s tělem nazývá Autakt - Setkání sama se sebou. A následné sebepoznání. Spíše se zde nabízí otázka, zda nešlo v tomto případě o zvláštní sebedestrukci více než o výtvarné gesto? Navíc chybí CD a neměl jsem jinou možnost se seznámit s fotografiemi Pavlíny Kordové, než s těmi, které uvádí v textu magisterské práce.

V didaktické části studentka přesvědčuje o svých možnostech a schopnostech vést dětský kolektiv, uvádí dostatečné motivace práci s dětmi a řadu velmi zajímavých příkladů. Zamyšlení nad svou prací v závěru magisterské práce je potvrzením upřímného úsilí Pavlíny Kordové dobrat se nových pohledů ve svém oboru a odkrytí filozofických principů vnímání a chápání světa.

Navrhovaná klasifikace: Velmi dobře

V Praze 8.8. 2012

Jiří Kornatovský